

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Της Ευρωπαϊκής Ένωσης
(δεύτερο τμήμα)
της 10ης Νοεμβρίου 2011

Υπόθεση F-18/09

Mohamed Merhzaoui
κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Κατάταξη σε βαθμό — Τοπικοί υπάλληλοι που διορίζονται μόνιμοι υπάλληλοι — Άρθρο 10 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Άρθρο 3 του παραρτήματος του ΚΛΠ — Περίοδος προαγωγών 2008 — Συγκριτική εξέταση των προσόντων μεταξύ υπαλλήλων της σταδιοδρομίας AST — Διαδικασία βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας 2005/2006 — Κριτήριο του επιπέδου των ασκουμένων καθηκόντων»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία ο Μ. Merhzaoui ζητεί, κατ' ουσίαν, την ακύρωση των αποφάσεων του Συμβουλίου περί διορισμού του στη σταδιοδρομία της ομάδας καθηκόντων των βοηθών AST 1 έως AST 7 και περί μη προαγωγής του στον βαθμό AST 2 κατά την περίοδο προαγωγών 2008.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Ο προσφεύγων φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού — Τοπικοί υπάλληλοι — Εφαρμογή του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα XIII, άρθρο 10 § 3· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, παράρτημα, άρθρο 1 § 1· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

2. Διαδικασία — Προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης — Προϋποθέσεις — Νέο στοιχείο — Έννοια
(Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, άρθρο 43 § 1)

3. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Λόγοι — Ανεπαρκής αιτιολογία — Αυτεπάγγελτη διαπίστωση

4. Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Στοιχεία που μπορούν να ληφθούν υπόψη — Επίπεδο των ασκουμένων καθηκόντων
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 45)

5. Υπάλληλοι — Πράξεις της διοικήσεως — Τεκμήριο νομιμότητας — Αμφισβήτηση — Βάρος αποδείξεως

6. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Έννομο συμφέρον — Ανάγκη υπάρξεως ατομικών λόγων

7. Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Στοιχεία που μπορούν να ληφθούν υπόψη
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 43)

8. Υπάλληλοι — Προαγωγή — Ένσταση μη προαχθέντος υποψηφίου — Απορριπτική απόφαση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Περιεχόμενο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 25 και 45)

1. Το άρθρο 10, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ εφαρμόζεται στους τοπικούς υπαλλήλους, διότι κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, οι διατάξεις του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ εφαρμόζονται κατ' αναλογία στο λοιπό προσωπικό που τελεί εν ενεργεία στις 30 Απριλίου 2004, συμπεριλαμβανομένων συνεπώς των τοπικών υπαλλήλων.

(βλ. σκέψη 35)

2. Κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, απαγορεύεται, μετά την πρώτη ανταλλαγή υπομνημάτων, η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Συναφώς, απόφαση του δικαστή της Ένωσης η οποία δεν είχε ακόμη εκδοθεί κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής από τον προσφεύγοντα, αλλά από την οποία προκύπτει απλώς η προϋφιστάμενη νομική κατάσταση, δεν μπορεί να θεωρηθεί νέο στοιχείο.

(βλ. σκέψη 36)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 20 Μαΐου 2003, T-80/01, Diehl-Leistner κατά Επιτροπής, σκέψη 38

3. Ο λόγος που στηρίζεται στην έλλειψη αιτιολογίας αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, σε κάθε περίπτωση, να εξετάζει αυτεπαγγέλτως. Κατά συνέπεια, αιτίαση αντλούμενη από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως δεν μπορεί να είναι απαράδεκτη επειδή έχει ανεπαρκώς αναπτυχθεί στο δικόγραφο της προσφυγής.

(βλ. σκέψη 47)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 20 Φεβρουαρίου 1997, C-166/95 P, Επιτροπή κατά Daffix, σκέψη 24

ΓΔΕΕ: 3 Οκτωβρίου 2006, T-171/05, Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, σκέψη 31

4. Η λέξη «ενδεχομένως», που περιέχεται στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, σημαίνει ότι, στο μέτρο που τεκμαίρεται καταρχήν ότι οι υπάλληλοι που έχουν τον ίδιο βαθμό ασκούν καθήκοντα ισοδύναμου επιπέδου, όταν αυτό δεν συμβαίνει, το στοιχείο αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία προαγωγών και ότι, κατά συνέπεια, η διοίκηση οφείλει, όταν προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων, να λαμβάνει υπόψη το επίπεδο των ασκουμένων από προαγώγιμο υπάλληλο καθηκόντων εφόσον αυτά υπερβαίνουν τα καθήκοντα που ανατίθενται κατά κανόνα σε υπάλληλο του βαθμού του.

(βλ. σκέψη 59)

5. Αφενός, υπέρ των διοικητικών πράξεων ισχύει τεκμήριο νομιμότητας και, αφετέρου, το βάρος αποδείξεως φέρει, καταρχήν, ο αμφισβητών τη νομιμότητα διάδικος, οπότε εναπόκειται στον προσφεύγοντα να προσκομίσει τουλάχιστον ενδείξεις αρκούντως σαφείς, αντικειμενικές και συγκλίνουσες, σχετικά με το υποστατό ή την πιθανολόγηση των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται προς στήριξη των ισχυρισμών του. Κατά συνέπεια, υπάλληλος που δεν διαθέτει ούτε αποδείξεις ούτε, τουλάχιστον, δέσμη ενδείξεων οφείλει να αποδεχθεί το τεκμήριο νομιμότητας των αποφάσεων περί προαγωγής και δεν μπορεί να απαιτήσει από το Δικαστήριο ΔΔ να λάβει το ίδιο γνώση όλων των εκθέσεων βαθμολογίας των λοιπών υποψηφίων για προαγωγή και να εξετάσει το επίπεδο των ασκουμένων από τους υποψήφιους για προαγωγή καθηκόντων προκειμένου να αποφανθεί κατά πόσον η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας τη μη προαγωγή του.

(βλ. σκέψη 61)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: 4 Φεβρουαρίου 2010, F-15/08, Wiame κατά Επιτροπής, σκέψη 21

6. Ένας υπάλληλος δεν νομιμοποιείται μεν να ασκήσει προσφυγή υπέρ του νόμου ή των θεσμικών οργάνων και δεν μπορεί να επικαλεστεί, προς στήριξη προσφυγής ακυρώσεως, παρά μόνο λόγους ατομικούς, πλην όμως αρκεί η προβαλλόμενη έλλειψη νομιμότητας να έχει επηρεάσει τη νομική κατάσταση του προκειμένου η αιτίαση που αντλεί από την έλλειψη νομιμότητας να θεωρηθεί ως ατομικός λόγος.

(βλ. σκέψη 63)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: 23 Ιανουαρίου 2007, F-43/05, Chassagne κατά Επιτροπής, σκέψη 100

7. Η έκθεση βαθμολογίας συνιστά μεν απαραίτητο στοιχείο εκτιμήσεως κάθε φορά που η σταδιοδρομία του υπαλλήλου λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με την προαγωγή του, το άρθρο 43 του ΚΥΚ επιβάλλει όμως τη σύνταξη εκθέσεως βαθμολογίας μόνον ανά διετία. Εφόσον ο ΚΥΚ δεν προβλέπει ότι η περίοδος προαγωγών πρέπει να έχει την ίδια περιοδικότητα με την περίοδο βαθμολογίας, δεν αποκλείει τη λήψη αποφάσεως περί προαγωγής χωρίς η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να έχει στη διάθεσή της πρόσφατη έκθεση βαθμολογίας.

Λαμβανομένου όμως υπόψη ότι ούτε ο ΚΥΚ ούτε οι εσωτερικοί κανόνες του θεσμικού οργάνου επιβάλλουν τον συγχρονισμό μεταξύ των περιόδων βαθμολογίας και προαγωγών και ότι η διοίκηση διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια για την οργάνωση της διαδικασίας προαγωγών, ακόμη και αν είναι ευκατίο να προσπαθεί η διοίκηση να έχει στη διάθεσή της τις πλέον πρόσφατες εκθέσεις βαθμολογίας προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με τις προαγωγές, η μη λήψη υπόψη, κατ' εξαίρεση, των εν λόγω εκθέσεων δεν συνιστά έλλειψη νομιμότητας, ιδίως όταν όλοι οι προαγώγιμοι υπάλληλοι έτυχαν της αυτής μεταχειρίσεως.

Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν αυτή η απουσία εκθέσεως βαθμολογίας οφείλεται στην κανονική διεξαγωγή της διαδικασίας βαθμολογήσεως. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ο διορισμός υπαλλήλου μπορεί να λάβει χώρα, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας

ενάρξεως της περιόδου αξιολογήσεως στο πλαίσιο της περιόδου βαθμολογίας, είναι αναπόφευκτο να αξιολογούνται οι νεοδιορισθέντες υπάλληλοι βάσει περιόδου συντομότερης από αυτή που αποτελεί τη βάση της αξιολογήσεως των συναδέλφων τους.

(βλ. σκέψεις 64 έως 67)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 17 Δεκεμβρίου 1992, C-68/91, Moritz κατά Επιτροπής, σκέψη 16

ΓΔΕΕ: 15 Νοεμβρίου 2001, T-194/99, Sebastiani κατά Επιτροπής, σκέψεις 45, 46 και 49

8. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν υποχρεούται μεν να αναφέρει στις αποφάσεις περί μη προαγωγής την αιτιολογία των εν λόγω αποφάσεων, πλην όμως οφείλει να αιτιολογεί την απόφασή της περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως μη προαχθέντος υποψηφίου.

Πράγματι, η έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τα πραγματικά περιστατικά της συγκεκριμένης υποθέσεως, ιδίως το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των προβληθέντων λόγων και το συμφέρον που έχει ενδεχομένως ο αποδέκτης στην παροχή εξηγήσεων. Συνεπώς, όταν πρόκειται για αιτιολογία αποφάσεως εκδοθείσας στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μεγάλο αριθμό προσώπων, όπως είναι η διαδικασία προαγωγών, δεν μπορεί να απαιτηθεί από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να αιτιολογεί την απόφασή της περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως πέραν των αιτιάσεων των οποίων γίνεται επίκληση στην εν λόγω ένσταση, εξηγώντας, μεταξύ άλλων, για ποιους λόγους έκαστος προαγωγίμος υπάλληλος είχε προσόντα ανώτερα αυτών του ενισταμένου.

(βλ. σκέψεις 71 και 75)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 26 Ιανουαρίου 1995, T-60/94, Pierrat κατά Δικαστηρίου, σκέψεις 31 και 32· 11 Ιουνίου 1996, T-118/95, Anacoreta Correia κατά Επιτροπής, σκέψη 82· 27 Απριλίου 1999, T-283/97, Thinus κατά Επιτροπής, σκέψη 73· 25 Οκτωβρίου 2005, T-83/03, Salazar Brier κατά Επιτροπής, σκέψη 78· 23 Νοεμβρίου 2006, T-422/04, Lavagnoli κατά Επιτροπής, σκέψη 69

ΔΔΔΕΕ: 8 Οκτωβρίου 2008, F-81/07, Barbin κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 27